

PodŚwiatło

I Liceum Ogólnokształcące w Zamościu

III/2023/2024

WYDARZENIA SZKOLNE	02
KWIECIEŃ MIESIĄCEM ŚWIADOMOŚCI AUTYZMU	04
POWSTANIE W GETCIE WARSZAWSKIM	06
MAJOWE ŚWIĘTA.	08
CO POWINNIŚMY O NICH WIEDZIEĆ?	10
WYWIAD Z ORGANIZAOTREM	13
"ENGLISH SONG COMPETITION"	14
„W PIERWSZYM SPEŁNIĘ SWOJE WIELKIE	16
ROSZCZENIOWI, LENIWI I NIEWDZIĘCZNI - SŁYLI JAK CHCE	18
PRACOWAĆ POKOLENIE Z?	20
MANIPULACJE.	22
DLACZEGO JESTEŚMY NA NIE PODATNI?	26
20 LAT W UNII EUROPEJSKIEJ	29
WYMIANA SZKOLNA	30
WIELKIE POSTACI ZE ŚWIATA SZTUKI – MAGDALENA	32
ABAKANOWICZ ORAZ ALINA SZAPOCZNIKOW	34
"JESTEM TUTAJ OBCYM, ZAWSZE BYŁEM DLA NICH (TAK	37
MI SIĘ WYDAJE) DRANIEM"	
GDZIE ŚPIEWAJĄ RAKI - FENOMEN	
OSTATNICH LAT	
AMY JADE WINEHOUSE – IKONA MUZYKI I	
NIESAMOWITA POSTAĆ	
WAKACYJNE PLANY UCZNIÓW NASZEJ	
SZKOŁY	
WYDARZENIA KULTURALNE NA	
ZAMOJSZCZYŹNIE	
SPONSORZY	

STOPKA REDAKCYJNA:

Redaktor naczelny: Monika Kur

Redaktorzy: Łucja Skiba, Julia Wojtowicz,
Matylda Chachler, Miłosz Kucharski

Oprawa graficzna: Wojciech Wilczyński,
Miłosz Stadnik

Opiekun: p. Małgorzata Twardziszewska

POŻEGNANIE MATURZYSTÓW

W piątek, 26 kwietnia społeczność naszej szkoły uroczystie pożegnała tegorocznych maturzystów. We wzruszającej akademii udział wzięły delegacje klasowe, nagrodzeni świadectwami z wyróżnieniem i dyplomami za szczególne osiągnięcia uczniowie, rodzice, nauczyciele, samorząd szkolny oraz Pani Dyrektor, która wygłosiła poruszającą mowę. Pogratulowała maturzystom wytrwałości oraz zwróciła się do nauczycieli i wychowawców z podziękowaniami za trud włożony w ich pracę. Podkreśliła, że dla absolwentów naszej szkoły rozpoczyna się całkiem nowy rozdział w życiu. Czekają im wiele ważnych decyzji, związanych z wejściem w dorosłe życie i dużo pracy. Oznacza to również, że pojawiają się dla nich nowe możliwości. Pani Dyrektor życzyła również wszystkim powodzenia na egzaminach maturalnych. Doszło również do uroczystego przekazania sztandaru szkoły młodszemu rocznikowi. Absolwenci po raz ostatni spotkali się ze swoimi wychowawcami, usiedli w ławce ze swoimi przyjaciółmi i odliczali minuty do przerwy między lekcjami. Kochani, mamy nadzieję, że te cztery lata spędzone w naszym liceum zostaną w Waszej pamięci na długo jako dobrze spędzony czas, pełen radości i wspaniałych ludzi wokół.

TYDZIEŃ WYMIANY KSIĄŻEK

Samorząd uczniowski oraz biblioteka szkolna w dniach 22-26 kwietnia zorganizowali akcję pt. "Tydzień wymiany książek". Wydarzenie polegało na tym, że uczniowie mogli przynieść swoją książkę i zostawić ją do przeczytania dla innych, natomiast w zamian mogli wybrać sobie inną. Celem było nadanie utworom drugiego życia oraz zachęcenie uczniów do czytania.

REJESTR DAWCÓW SZPIKU

Wolontariusze naszej szkoły zorganizowali jeszcze jedną akcję, noszącą dość rozpoznawalny tytuł „Pomożesz? Bo możesz, masz to w genach!”. Uczniowie przez cały dzień prowadzili rejestrację potencjalnych dawców szpiku. Niezmiernie cieszymy się, że w naszym społeczeństwie tak wiele osób jest gotowych i chętnych pomóc chorym na białaczkę.

AKADEMIA - 3 MAJA

We wtorek, 30 maja w naszym liceum odbyła się uroczystość z okazji 233 rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 Maja. Uczniowie pod kierownictwem pani Beaty Hawryluk i Pani Małgorzaty Twardziszewskiej przygotowali wspaniałą część artystyczno-teatralną tej uroczystości. Głównym celem było upamiętnienie Polaków, którzy znajdowali się wtedy na emigracji i nie mogli wrócić do ojczyzny. Występowi towarzyszyła także oprawa muzyczna, którą przygotowała Pani Katarzyna Kowanek.

UPAMIĘTNIE NIE WYDARZEŃ W GETTCIE WARSZAWSKIM

Jak co roku, 19 kwietnia w naszej szkole, z inicjatywy SU przeprowadzona została akcja, mająca na celu upamiętnienie 81. rocznicy wybuchu powstania w getcie warszawskim. W szkole rozdawane były małe, papierowe żonkile, które są symbolem pamięci o tamtych wydarzeniach. Na szkolnym blogu, na którego serdecznie zapraszamy, powstał również wpis na ten temat, w którym możemy przeczytać więcej o genezie akcji oraz samym tym wydarzeniu.

Matylda Chachler

2 kwietnia obchodzono Światowy Dzień Świadomości Autyzmu, ale czym tak naprawdę jest to spektrum?

Spektrum autyzmu jest niezwykle szerokim pojęciem, w którym szczególnie ważna jest ODMIENNOŚĆ - to właśnie dzięki niej można zdiagnozować autyzm. Osoby w spektrum najczęściej mają problem z komunikacją i funkcjonowaniem w społeczeństwie, ale również ich zachowania są inne od osób niebędących w spektrum.

Przyczyny autyzmu

Spektrum autyzmu ma podłoże neurologiczne, ale nie ma jednego wspólnego czynnika, który warunkowałby każdą osobę w spektrum. Każda osoba może mieć zupełnie inny zestaw cech, który uwarunkował jej miejsce w spektrum. Mimo to bardzo możliwe jest stwierdzenie, że jedną z przyczyn autyzmu jest podatność genetyczna - jeżeli u innego członka rodziny zdiagnozowano spektrum, prawdopodobieństwo zachorowania w kolejnych pokoleniach wzrasta. Innymi czynnikami, które najprawdopodobniej warunkują autyzm są m.in.: zaawansowany wiek rodziców, wady wrodzone lub komplikacje ciążowe.

Spektrum u dorosłych

Zdarza się, że spektrum autyzmu nie jest zdiagnozowane w dzieciństwie i są osoby, które niezwykle trudzą się w życiu codziennym - czują się one niezrozumiane przez otaczający je świat, a ich życie odmienia się w momencie, kiedy w końcu dostaną diagnozę. Warto wiedzieć, że autyzm nie zanika, nie da się go wyleczyć, więc nie warto lekceważyć objawów, trzeba im stawić czoła i wspierać osoby w spektrum - nawet te dorosłe.

KWIECIEŃ MIESIĄCEM AUTYZMU

ZAŚWIEĆ SIĘ NA NIEBIESKO

Objawy spektrum autyzmu

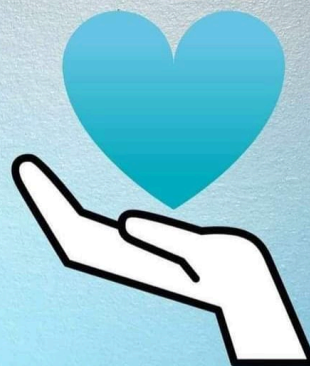
Głównymi objawami autyzmu są trudności w komunikacji, relacjach społecznych oraz ograniczone wzorce zachowań, jednakże objawy mogą być zależne od osoby. Osoby w spektrum autyzmu nie da się uogólnić - każda osoba może posiadać inne objawy. Spektrum najczęściej diagnozuje się we wczesnym dzieciństwie - rodzice zauważają, że ich dziecko zachowuje się odmiennie od rówieśników, czyli np. nie utrzymuje kontaktu wzrokowego, nie reaguje na swoje imię czy ma trudności z okazywaniem emocji. Więcej objawów zaczyna pojawiać się w nieco późniejszym dzieciństwie, kiedy dziecko zaczyna wchodzić w relacje z innymi rówieśnikami - zaczynają się wtedy trudności z komunikacją. Dziecko w spektrum zazwyczaj nie wykazuje zainteresowania relacjami międzyludzkimi, nie lubi zmian, jest przywiązane do swojego miejsca, ma swoje zainteresowania (które często pozostają takie same w życiu dorosłym i są nietypowe) lub nie umie poradzić sobie w stresujących sytuacjach. Niezrozumienie ze strony rówieśników może często prowadzić do wykluczenia osób w spektrum, gdyż są one inne i najzwyczajniej „nie pasują” do otoczenia.

Jak wspierać osoby w spektrum?

2 kwietnia powinien nam uświadomić, że osoby w spektrum były, są i będą wśród nas i wcale ich to nie wyklucza! Są to osoby takie same jak my, tylko jedynie bardziej wrażliwe na otaczającą je rzeczywistość. Powinniśmy być świadomi, że ludzie w spektrum nieco inaczej postrzegają świat, nie możemy im utrudniać funkcjonowania w świecie, który i tak przysparza im niemało trudności. Bądźmy dla siebie życzliwi i dbajmy o każdego, kto pojawia się w naszym otoczeniu.

Julia Wójtowicz

**Dzień
Świadomości
Autyzmu**

2 kwietnia

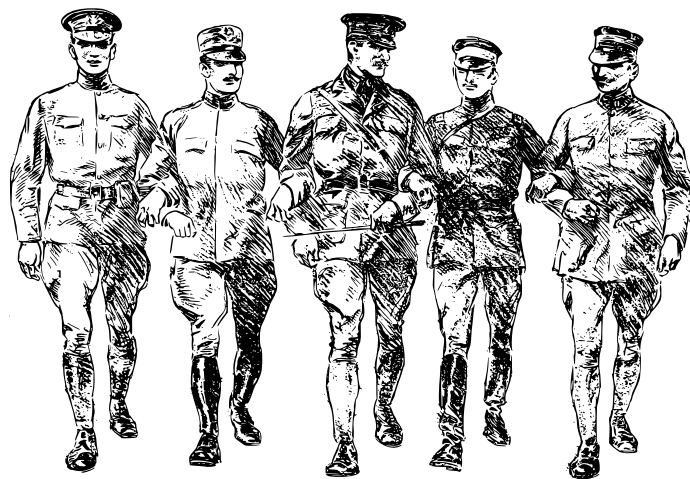
19 kwietnia przeżywaliśmy rocznicę wybuchu powstania w getcie warszawskim. Powstanie to trwało od 19 kwietnia do 16 maja 1943 roku. Jego przyczyną był plan likwidacji getta przez niemieckich okupantów.

DLACZEGO POWSTANIE WYBUCHŁO?

Powstanie było aktem sprzeciwu wobec nazistowskiej okupacji. Osoby mieszkające w getcie codziennie zmagaly się z okrutnym traktowaniem władz, ale i także z wyżej wymienionymi trudnymi warunkami, które z biegiem czasu wcale się nie poprawiały. Wzrosły również liczby Żydów zsyłanych do obozów koncentracyjnych - budziło to niepokój wśród mieszkańców getta. Wybuch powstania był również przykładem walki o wolność, aktem determinacji - ludność żydowska nie chciała być ograniczana, nie chciała żyć w wiecznym strachu, dlatego też podjęła walkę stanowiąc przykład dla innych narodów, które również zmagaly się z tyrańską, nazistowską okupacją. Przede wszystkim jednak Niemcy zaplanowali ostateczną likwidację getta, zatem powstanie było, jak opowiadał jeden z dowódców - Marek Edelman - wyborem sposobu umierania.

CZYM BYŁO GETTO?

Getto było obszarem wydzielonym na terenie Warszawy dla ludności żydowskiej. Powstało 2 października 1940r. za sprawą władz niemieckich. Przyczyną jego stworzenia była chęć odizolowania Żydów od reszty społeczeństwa, a zarazem ograniczenie ich praw i wolności. W szczytowym momencie mieszkało tam około 450 tysięcy osób. Warunki panujące w getcie były nieludzkie - mieszkańcy żyli w skrajnym ubóstwie, cierpieli z powodu głodu, chorób (co wiąże się z brakiem wykwalifikowanej kadry medycznej) i przeludnienia, gdyż getto miało powierzchnię 3,4 kilometrów kwadratowych.

PRZEBIEG POWSTANIA

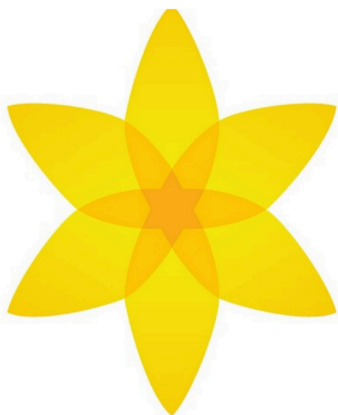
Powstanie wybuchło rankiem 19 kwietnia 1943r. kiedy 850 członków Waffen-SS za poleceniem Heinricha Himmlera uzbrojonych w m.in. karabiny maszynowe czy czołgi, wkroczyło na teren getta bramą od strony Nalewek. Wtedy właśnie zostali zaatakowani przez mieszkańców getta, którzy dzięki zaskoczeniu, wygrali pierwsze starcie. Jeszcze tego samego dnia doszło do kilku walk, ale za każdym razem hitlerowcy ponosili klęskę, zaś powstańcy zajęli kilka strategicznych punktów, z których walka była skuteczna. Z dnia na dzień walki stawały się coraz bardziej krwawe i agresywne, lecz to nie zatrzymywało mieszkańców getta. Żydzi wykazali się sprytem w czasie walki - używali oni np. kanałów czy tuneli podziemnych, stosowali pułapki, aby przechytrzyć okupantów, stosowali również partyzancką walkę uliczną.

Mimo wielkiego zaangażowania każdej osoby walczącej w powstaniu, na początku maja sytuacja stawała się coraz trudniejsza - hitlerowcy zajmowali kolejne obszary getta. Zacięta walka trwała do 16 maja, getto zostało zniszczone, a około 56 tysięcy osób zostało zabitych lub schwytanych.

NAJWAŻNIEJSZE ORGANIZACJE POWSTANIA

W czasie powstania najważniejszymi organizacjami były Żydowska Organizacja Bojowa (ŻOB) oraz Żydowski Związek Wojskowy (ŻZW). Obie organizacje odegrały kluczową rolę w organizacji i przeprowadzeniu powstania. ŻOB był dowodzony przez Mordechaja Anielewicza, a ŻZW przez Pawła Frenkla. To właśnie ŻOB wykazał się odwagą, aby rozpocząć powstanie w getcie. W ŻZW najważniejszymi członkami byli jego liderzy, czyli Paweł Frenkiel, Dawid Moryc Apfelbaum i Dawid Wdowiński. Do tych dwóch organizacji i innych należało wielu powstańców, którzy wykazali się oni niemałą odwagą, dlatego pamięć o nich wciąż trwa.

Julia Wójtowicz

19 IV 1943

POWSTANIE
W GETCIE
WARSZAWSKIM

Z nadejściem maja, oprócz wymarzonego przez wielu uczniów długiego weekendu, miejsce miały trzy bardzo ważne dla świata i Polski święta. Na ulicach miast można było zobaczyć flagi narodowe wywieszone na balkonach, sygnalizacjach świetlnych czy przeróżnych budynkach. Miały również miejsce uroczystości związane z tym świętem wspierane przez wojsko. Natomiast w szkołach organizowano akademie upamiętniające te daty. Wspomniane dni są dla historii naszego państwa niezwykle ważne, dlatego warto poznać bliżej ich znaczenie oraz genezę.

Święto pracy – jego geneza i historia

1 maja obchodzone jest Święto Pracy, znane również jako Międzynarodowe Święto Klasy Robotniczej. Jego początków możemy doszukać się już w 1890 roku, między innymi w Stanach Zjednoczonych, jednak w Polsce funkcjonuje od 1950 roku. Wprowadziła je Druga Międzynarodówka, czyli międzynarodowe stowarzyszenie partii i organizacji socjalistycznych, w celu upamiętnienia wydarzeń z pierwszych dni maja 1886 roku z Chicago. Doszło tam do pokojowych demonstracji klasy robotniczej, która domagała się ośmiogodzinnego dnia pracy oraz większych praw, na przykład do bezpiecznego miejsca pracy i godziwego wynagrodzenia. Na czele strajku stanął Albert Parsons, który również opowiadał się za równouprawnieniem Afroamerykanów. Był to początek ogromnych reform w prawie pracy i wielki krok na przód dla postępu cywilizacyjnego. Kiedyś obchodzono to święto wychodząc na ulicę i organizując pokojowe demonstracje na rzecz klasy robotniczej, dziś ma ono inny charakter. Współcześnie nie musimy martwić się o dobre warunki zatrudnienia, ponieważ regulowane jest to przez kodeks pracy. Jednak w celu upamiętnienia wydarzeń z tamtych lat warto znać historię tej uroczystości.

Dlaczego 2 maja obchodzimy Dzień Flagi?

Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej obchodzimy 2 maja, a został ustanowiony w 2004 roku. To święto ma na celu oddać szacunek fladze i innym dobrom narodowym oraz przekazywać wiedzę na temat naszego państwa. Niektóre źródła podają, że ta data nie jest przypadkowa. Związana jest z wydarzeniami 2 maja 1945 roku, kiedy Polscy żołnierzy, zdobywając stolicę hitlerowskich Niemiec, zawiesili naszą flagę na Kolumnie Zwycięstwa – Siegessäule oraz na Reichstagu w Berlinie. Święto Flagi Narodowej ma miejsce również w Stanach Zjednoczonych, Meksyku, Argentynie, Finlandii, Turkmenistanie, Litwie, Ukrainie i Chinach.

3 maja - dzień upamiętnienia przełomowego wydarzenia

Święto Narodowe Trzeciego Maja jest dniem upamiętnienia jednego z najważniejszych wydarzeń w historii polski. Tego właśnie dnia w 1791 roku w Rzeczypospolitej Obojga Narodów przez Sejm Czteroletni została uchwalona Konstytucja Polski. Jej Autorami byli Król Stanisław August Poniatowski, Ignacy Potocki, Hugo Kołłątaj i Adam Stanisław Krasiński. Co ważne, nasza ustawa zasadnicza była pierwszą w Europie i drugą na świecie, ponieważ ta Stanów Zjednoczonych weszła w życie 4 marca 1789 roku. Kolejną ciekawostką jest fakt, że dzień ten został uznany za narodowe święto już 5 maja 1791 roku. Jednak Od 1946 roku świętowanie było zakazane przez władze aż do roku 1990. Dzisiaj ten dzień to uroczystości historyczne stanowiące pamiątkę po tamtym wydarzeniu, defilady wojskowe i wystąpienia patriotyczne. Pielęgnowanie pamięci o ważnych wydarzeniach historycznych jest ważne dla wszystkich pokoleń. Przekazywanie wiedzy na temat uroczystości, uczestnictwo w apelach oraz defiladach jest nie tylko okazaniem szacunku ważnym postaciom, lecz również kształtuje naszą tożsamość narodową oraz stanowi dziedzictwo kulturowe naszego kraju.

Matylda Chachler

Pan profesor Jerzy Kusz od wielu lat pracuje w I Liceum w Zamościu jako nauczyciel języka angielskiego, chociaż początki jego kariery zawodowej związane są ze Szkołą Podstawową nr 10. Od 21 lat jest współorganizatorem najdłużej istniejącego w naszej szkole konkursu, czyli Konkursu Piosenki Angielskiej.

Co skłoniło Pana do zostania pedagogiem?

Jeszcze jako uczeń, przez pierwsze 3 lata liceum planowałem studiować prawo, jednak w czwartej klasie zainteresowałem się językiem angielskim i uznałem, że to mnie najbardziej pociąga.

Dobrze wiemy, że od ponad 20 lat wspólnie z żoną, panią profesor Urszulą Kusz, która również uczy języka angielskiego w naszej szkole, organizują Państwo Konkurs Piosenki Angielskiej. Jak doszło do powstania tego przedsięwzięcia i jaka jest przyczyna jego popularności?

Tak, w tym roku odbyła się (bardzo udana), 21 edycja Konkursu Piosenki Angielskiej. Pomysł na konkurs narodził się jakieś 30 lat temu i przez pierwsze 2 lata głównym organizatorem była pani Marzena Kasperska, która zainteresowała mnie tym pomysłem. Po jej przejściu do pracy w III Liceum kontynuowałem to dzieło z pomocą innych nauczycieli. Mieliśmy kilka przerw z różnych powodów, m.in. w czasie pandemii, ale nawet po dłuższych przerwach, konkurs odradzał się, bo w I LO mamy wielu utalentowanych muzycznie uczniów i istnieje zapotrzebowanie na tego typu imprezy.

Czy uczniowie chętnie angażują się w to przedsięwzięcie? Jest Pan w stanie oszacować, ile osób już wzięło w nim udział?

Z tym bywa różnie. Bywały lata, że mieliśmy 18 - 20 uczestników konkursu, ale były też lata, że z trudem nabieraliśmy 10 uczestników. Nie wynika to z niechęci do udziału w konkursie, ale raczej z braku czasu na przygotowanie. Część uczniów występujących w konkursie chodzi na zajęcia w szkole muzycznej i są oni bardzo obciążeni czasowo. Czasami musimy wielokrotnie zachęcać ich do udziału, ale potem okazuje się, że są bardzo zadowoleni, że ich namówiliśmy. Do tej pory było 21 edycji, ostatnio występują głównie soliści, ale w poprzednich latach często występowały całe wieloosobowe zespoły, więc myślę, że w sumie było to ponad 400 osób.

Dlaczego akurat piosenka?

Ponieważ taka jest natura tego konkursu. Jako nauczyciele języka angielskiego promujemy utwory muzyczne angielskiego obszaru językowego, a tym samym język angielski i jego kulturę.

Wiemy, że w tegorocznej edycji jurorami byli m.in. pan Dariusz Tokarzewski (wokalista, członek zespołu VOX) czy pani Barbara Rabiega (muzyk, solistka Orkiestry Symfonicznej w Zamościu oraz dyrygentka). Kto jeszcze oceniał uczniów naszej szkoły?

Wśród naszych jurorów oprócz wymienionych pana Tokarzewskiego i pani Rabiegi, mieliśmy panią Magdalenę Stopę – solistkę, wykładowczynię UMCS w Lublinie na wydziale artystycznym – Jazz i Muzyka Rozrywkowa, pana Tomasza Ziąbkowskiego – muzyka, kompozytora, instruktora Zamojskiego Domu Kultury, panią Irenę Dużyńską – znakomitą wokalistkę, solistkę Orkiestry Włociańskiej im. K. Namysłowskiego, panią Elżbietę Kozyrę – również wieloletnią wokalistkę Orkiestry Włociańskiej im. K. Namysłowskiego, pana Steve'a Taylora – muzyka i lektora j. angielskiego w Szkole Języków Obcych "Bacalarus", panią Katarzynę Kowanek – wokalistkę i skrzypaczkę Lubelskiej Federacji Bardów i zespołu Sauin, instruktora śpiewu, dyrygenta, panią Magdalenę Sałamacha-Kostrubalę – wokalistkę, skrzypaczkę, kompozytorkę, autorkę tekstów. Ogólnie przedstawiciele wydawnictw językowych oraz nauczycieli naszej szkoły. Chciałbym im wszystkim wyrazić wdzięczność za zaangażowanie i poświęcony czas.

Jak wspomina Pan czasy liceum? Jakie jest Pana najlepsze wspomnienie z tego okresu?

Czasy liceum wspominam bardzo dobrze. Wydaje mi się, że były to lepsze czasy, kiedy nie było komputerów, smartfonów, internetu – ludzie mieli więcej czasu dla siebie nawzajem, nie było tak dużej rywalizacji, było więcej życzliwości i mniej stresu. Teraz młodzież spędza bardzo dużo czasu w internetowym świecie, zauważa się "wyścig szczurów", co często prowadzi do różnych konsekwencji i problemów.

Jak Pan postrzega dzisiejszą młodzież? Czy teraz uczymy się lepiej, czy lepiej uczyło się za Pana czasów?

Zarówno teraz, jak i kiedyś niektórzy uczniowie osiągają lepsze wyniki, inni trochę gorsze, ale myślę, że nie ma dużej różnicy.

Jakie są Pana zainteresowania poza pracą? Czy mają one wpływ na Pana podejście do nauczania?

Bardzo interesuję się siatkówką i od 30 lat regularnie gram w siatkówkę z grupą naszych uczniów. Przy okazji zapraszam zainteresowanych uczniów do dołączenia do naszej drużyny. W tym roku trenujemy w piątki w sali gimnastycznej Szkoły Podstawowej nr 10.

W dniu 17 maja 2024 r. na kanale YouTube naszej szkoły ukazał się teledysk pt. „W Pierwszym spełnię swoje wielkie sny”. Jednak od początku, jak doszło do stworzenia tej piosenki? Głównym prowadzącym całego zajęcia był Paweł Kusaj (uczeń klasy 2b), który zwrócił się z nowym pomysłem do Natali Bełkot (już absolwentki naszego liceum). Wspólnie po krótkiej rozmowie stwierdzili: „No spoko”. I tak się to mniej więcej zaczęło...

Cały proces trwał długo (jak to zawsze wygląda w produkcji piosenki), najpierw miało miejsce nagrywanie wokalistów, instrumentalistów, a później kręcenie teledysku. Chyba wszyscy widzieliśmy jak niektórzy tańczyli na dziedzińcu naszej szkoły... I tak to wszystko powstało – cudowny teledysk i cudowna piosenka, która pokazuje, jacy są uczniowie naszej szkoły – niesamowici. Poniżej prezentuje cały skład, który był odpowiedzialny za produkcję piosenki:

Amelia Pankiewicz (skrzypce)
Agnieszka Turowska (altówka)
Zuzanna Sołtys (flet)
Karol Maciocha (wiolonczela)
Oliwia Bielecka (wokal)
Paulina Szawracka (wokal)
Paweł Kusaj (piano, wokal)
Natalia Bełkot (wokal, tekst, cajon)

Tekst: Natalia Bełkot
Realizator dźwięku: Sławomir Kwiecień (MDK Szczecznyszyn)
Realizacja video: Łukasz Ziemia - Lucam Films

W imieniu całej szkoły, dziękujemy wszystkim sponsorom i osobom zaangażowanym! Szczególne podziękowania pragniemy przekazać SU, w tym Wojciechowi Wilczyńskiemu oraz Miłoszowi Stadnikowi za ogromny wkład włożony w tworzenie teledysku.

A wam, jak się podoba? Dajcie znać!

Miłosz Kucharski

Pokolenie Z, urodzone po 1995 roku, wkracza na rynek pracy z nowymi oczekiwaniami i wartościami, które często są niezrozumiane przez starsze generacje. Wokół ich postaw narosło wiele mitów – nazywa się ich roszczeniowymi, leniwymi czy niewdzięcznymi.

Czy to co o nas piszą, to rzeczywiście prawda? Zobaczmy.

Stereotypy kontra rzeczywistość

Zetki są często oskarżane o brak zaangażowania i nadmierne oczekiwania. Jednak warto zastanowić się, czy postawa, w której młodzi ludzie chcą godnie zarabiać i mieć perspektywy na przyszłość, naprawdę jest roszczeniowa? W dzisiejszych czasach koszty życia są znacznie wyższe, a perspektywy inwestowania we własne mieszkanie coraz bardziej odległe.

To, co wyróżnia Zetki, to szacunek do własnego czasu i pracy. W przeciwieństwie do poprzednich pokoleń, dla których sukcesem był bezpłatny staż w renomowanej firmie, Zetki kalkulują korzyści zawodowe z chłodną precyzją.

Przemyślane podejście do pracy

Młode pokolenie stawia na rozwój osobisty i równowagę między życiem zawodowym a prywatnym. Dla Zetek praca nie jest celem samym w sobie, ale środkiem do realizacji pasji i celów pozazawodowych. Takie podejście sprzyja zdrowemu „work-life balance” i zwiększa ogólną satysfakcję z życia.

Dane z raportu „Pokolenie Z na rynku pracy” pokazują, że pokolenie ceni sobie transparentność i uczciwe warunki zatrudnienia. Chce jasno postawionych celów, szacunku i dobrej komunikacji w zespole. Taka postawa nie ma nic wspólnego z roszczeniowością, a raczej z racjonalnym podejściem do pracy.

Wzajemne zrozumienie kluczem do sukcesu

Dialog międzypokoleniowy jest niezbędny, choć niełatwy. Aby osiągnąć sukces, pracodawcy powinni otwarcie komunikować się ze swoimi młodymi pracownikami, zrozumieć ich potrzeby i oczekiwania. Z kolei Zetki muszą być gotowe na współpracę i otwarte na feedback.

Pokolenie Z wnosi do świata pracy nową jakość, innowacyjność i kreatywność. Szanując ich podejście, możemy budować silne, zróżnicowane zespoły, które przyniosą korzyści zarówno firmom, jak i samym pracownikom.

ROSZCZENIOWI, LENIWI I NIEWDZIĘCZNI – CZYLI JAK CHCE PRACOWAĆ POKOLENIE Z?

Podsumowanie

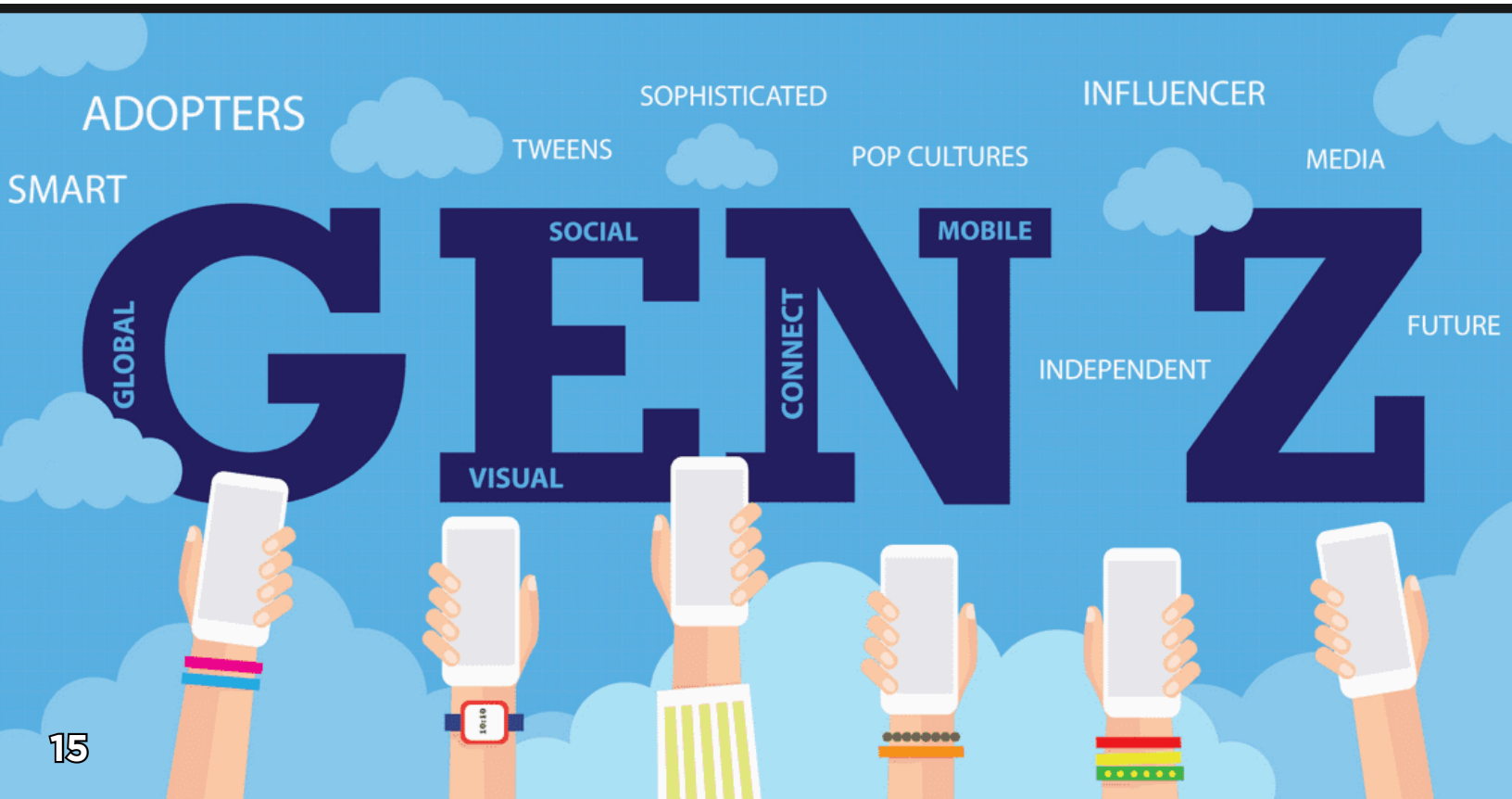
Pokolenie Z nie jest roszczeniowe ani leniwe – są to młodzi ludzie, którzy szanują swój czas, umiejętności i życie prywatne. Oczekują godnych warunków pracy, uczciwego wynagrodzenia i możliwości rozwoju. Aby osiągnąć sukces, konieczne jest wzajemne zrozumienie i dialog międzypokoleniowy. Tylko w ten sposób możemy budować mosty i wspólnie osiągać cele.

Jesteś na pierwszym miejscu!

Drogi Czytelniku, jeśli należysz do Pokolenia Z, bądź pewny swoich kompetencji i oczekuj szacunku do swojej pracy. Twoje wymagania są uzasadnione i świadczą o zdrowym podejściu do życia. Szanuj swoje potrzeby i nie bój się wyrażać swoich oczekiwań – jesteś częścią pokolenia, które wnosi nową jakość do świata pracy.

Zamiast narzekać na siebie nawzajem, warto wyrażać swoje poglądy i poznawać potrzeby drugiej strony. Tylko w ten sposób możemy tworzyć przyjazne środowisko pracy, oparte na wzajemnym szacunku i zrozumieniu, co przyniesie korzyści wszystkim zaangażowanym.

Miłosz Kucharski

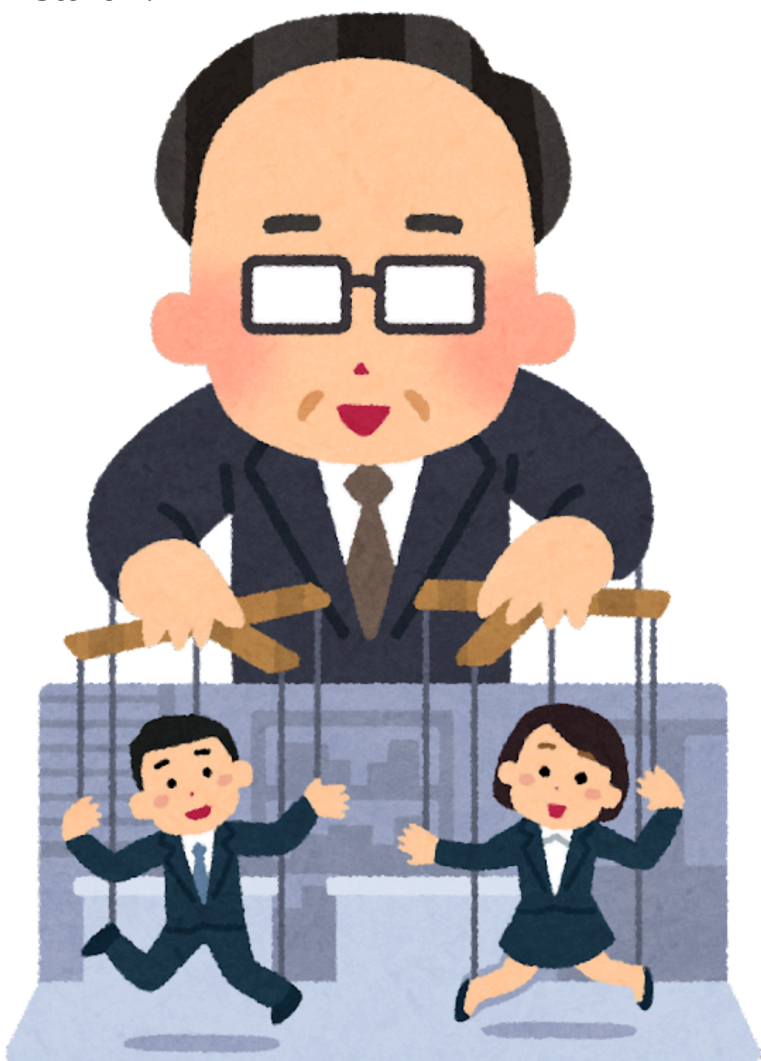

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, dlaczego produkty lub ludzie, którzy są dla nas niedostępni, stają się tak atrakcyjni? Może sam nieświadomie używałeś tych technik manipulacji? Przeanalizujmy to zjawisko, bazując na regule niedostępności opisaną przez różnych ekspertów.

Atrakcyjna Niedostępność

Reguła niedostępności działa na zasadzie ograniczenia dostępności produktów, informacji, a nawet ludzi. Zastanów się, ile razy kupiłeś coś tylko dlatego, że „została ostatnia sztuka”? Marki doskonale znają ten mechanizm. Wyobraź sobie, że twoja ulubiona marka butów wypuszcza limitowaną kolekcję, a na stronie sprzedaży widzisz informację, że na 50 dostępnych par, 100 osób próbuje je kupić. Nagle chęć posiadania tych butów rośnie, mimo że cena jest wysoka.

Podobnie dzieje się z niedostępnymi osobami. Emocjonalna niedostępność sprawia, że zaczynamy bardziej zabiegać o ich uwagę, chociaż mogą okazać się niewarci naszych starań.

Rodzaje Niedostępności

- Ograniczenie dóbr: kiedy ilość danego produktu jest ograniczona, jego atrakcyjność wzrasta. Widząc, że „została ostatnia sztuka”, czujemy presję, by natychmiast dokonać zakupu.
- Ograniczenie czasowe: promocje ograniczone czasowo, np. „Oferta ważna tylko do środy” również działają na naszą wyobraźnię. Obawiamy się, że przegapimy okazję, więc kupujemy od razu.
- Świeża niedostępność: kiedy tracimy coś, co zawsze było dostępne, nasza chęć odzyskania tego wzrasta. To zjawisko było widoczne podczas pandemii, kiedy obostrzenia ograniczyły naszą wolność, co wywołało bunt i protesty.

Konkurencja i jej rola

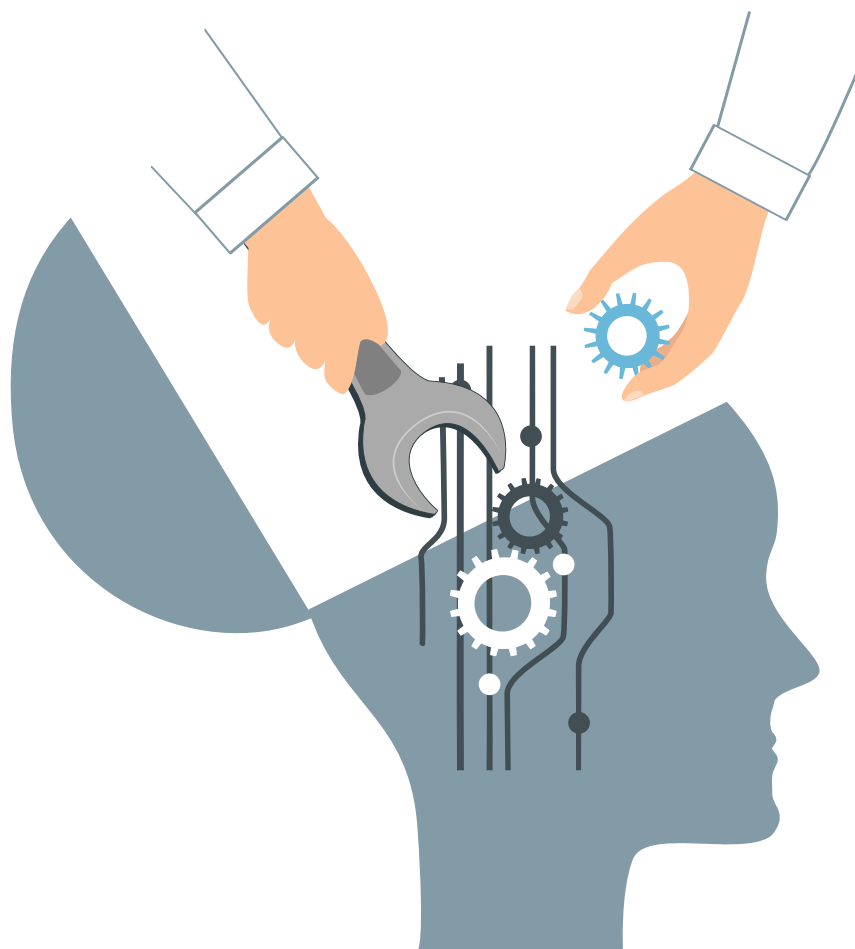
Konkurencja potęguje działanie reguły niedostępności. Jeśli widzimy, że ktoś inny interesuje się tym samym produktem, nasza chęć posiadania go wzrasta, no bo jak on ma, to ja też muszę mieć, proste. To działa nie tylko w przypadku zakupów, ale także w relacjach. Kiedy czujemy, że nasz partner jest w kręgu zainteresowania innych, bardziej się staramy, by utrzymać jego uwagę.

Obrona przed manipulacją

Jak bronić się przed regułą niedostępności? Przede wszystkim, zastanów się, czy naprawdę potrzebujesz danego produktu lub osoby. Daj sobie czas na przemyślenie decyzji. Sprawdź, czy naprawdę to czyni cię bardziej wartościowym, czy tylko wywołuje chwilową chęć posiadania.

Reguła niedostępności jest potężnym narzędziem perswazji, ale świadomość jej działania może pomóc uniknąć niepotrzebnych zakupów i złych decyzji. Pamiętaj, że to, co jest niedostępne, nie zawsze jest bardziej wartościowe, a w większości przypadków jest właśnie na odwrót.

Miłosz Kucharski

Minęło 20 lat od kiedy Polska w 2004 roku wstąpiła do Unii Europejskiej wraz z Cyprem, Czechami, Estonią, Litwą, Łotwą, Malta, Słowacją, Słowenią i Węgrami. Rządy państw Europy Środkowej traktowały integrację ze strukturami europejskimi jako ostateczne przełamanie istniejącego w latach 1945–1989 podziału kontynentu na konkurujące i wrogie obozy ideologiczno-polityczne.

Droga do demokracji w Polsce była bardzo długa, ale w 1991 roku, gdy nastąpił rozpad ZSRR, możliwe stało się wprowadzenie zmian w polityce zagranicznej. Priorytetem Polski była wtedy integracja z demokratycznymi instytucjami świata, takimi jak Rada Europy, NATO, czy Unia Europejska. Negocjacje i przygotowania do członkostwa we wspólnocie zakończyły się 1 maja 2004 roku.

Wstąpienie do UE znacznie wpłynęło na życie Polaków. Ale co tak naprawdę się zmieniło? Jakie są korzyści płynące z członkostwa Polski w Unii?

1. Możliwość podróżowania.

Dzięki członkostwu Polski w Unii Europejskiej, Polacy mają swobodę przekraczania większości granic w Europie. Możemy więc wyjechać na wakacje nie martwiąc się o to, czy zdobędziemy paszport, a przekroczenie granicy trwa zaledwie chwilę. Większość najmłodszego pokolenia Polaków nigdy nie doświadczyła kontroli paszportowych, czekania w długich kolejkach, aby pokonać granicę między państwami UE.

Dodatkowo podróżowanie wewnątrz państwa stało się dużo prostsze i bezpieczniejsze dzięki wykorzystaniu unijnych środków na rozbudowę szlaków komunikacyjnych.

2. Program Erasmus+

Program Erasmus+ to unijna inicjatywa, która umożliwia wyjazd za granicę na studia, staż lub do pracy. Program jest przeznaczony dla młodzieży, studentów, stażystów, nauczycieli i pracowników oświaty oraz wolontariuszy z całego świata. W ramach programu Erasmus+ studenci i osoby w trakcie szkolenia zawodowego mogą uzyskać wsparcie finansowe i organizacyjne pobytu w jednym z 33 krajów w Europie i na świecie. Erasmus cieszy się coraz większą popularnością, od czasu rozpoczęcia realizacji pierwszego programu w 1987 r. na wymianę zagraniczną wyjechało już ponad 10 mln osób.

3. Swobodny przepływ towarów, usług i kapitału.

Na rynku europejskim odbywa się także swobodny przepływ towarów, usług i kapitału. Ludzie, towary, usługi i kapitał określane są czterema „filarami” swobodnego przepływu w UE. Kapitał, oprócz pieniędzy, oznacza także inwestycje i pożyczki. Znacznie ułatwia to unijnym przedsiębiorstwom prowadzenie działalności w więcej niż jednym kraju i konkutowanie na rynku światowym. Niezależnie od wielkości, przedsiębiorstwa w UE mają dostęp do rynków krajowych wszystkich państw UE. Jest to dla nas korzystne, ponieważ większa konkurencja prowadzi do wprowadzania niższych cen i szerszego wyboru produktów i usług. Dzięki swobodnemu przepływowi towarów, usług i kapitału, możemy np. studiować lub pracować w innym kraju, czy kupować przez Internet produkty z innych krajów UE nie płacąc cła.

4. Bezpieczeństwo produktów i żywności

W UE obowiązują jedne z najsurowszych na świecie norm bezpieczeństwa żywności. W całym łańcuchu rolno-spożywczym wprowadzono obowiązkowe kontrole mające na celu zapewnienie, aby rośliny i zwierzęta były zdrowe, aby żywność i pasza były bezpieczne oraz aby produkty były prawidłowo oznakowane. Wprowadzone też zostały wymogi bezpieczeństwa dla szerokiego zakresu produktów, takich jak zabawki i urządzenia elektroniczne. Dzięki temu, robiąc zakupy, na produktach możemy odnaleźć etykiety świadczące o bezpieczeństwie i jakości produktów – zarówno spożywczych, jak i elektronicznych i użytkowych.

Ula

PodŚwiatło

W dniach 10 -17 kwietnia uczniowie I Liceum Ogólnokształcącego oraz S.J.O. Bacalarus wzięli udział w wymianie szkolnej z Berthold Gymnasium we Freiburgu. Wymiana została dofinansowana przez Polsko-Niemiecką Współpracę Młodzieży. Jest to międzynarodowa organizacja utworzona w 1991 roku przez rządy

Polski i Niemiec. Jej zadaniem jest inicjowanie kontaktów między młodzieżą z obu tych państw oraz wspieranie procesów wzajemnego poznawania się i zrozumienia. Wymiana z Berthold Gymnasium ma już 30-letnią tradycję, a nasza szkoła wzięła w niej udział po raz szósty. Program pobytu naszych uczniów we Freiburgu obfitował w okazje nie tylko do poznania uczniów niemieckich, ale również kultury ich kraju. Udział w warsztatach kulturowych i muzyczno-tanecznych oraz wspólne wędrówki po Schwarzwaldzie dostarczyły okazji do zabawy i zawierania przyjaźni na wiele lat. Ponadto, uczniowie polscy mieszkali u rodzin swoich partnerów, co umożliwiło bliższe poznanie zwyczajów życia codziennego naszych zachodnich sąsiadów.

Zapytaliśmy uczestników wymiany o wrażenia. A oto, co nam powiedzieli:

Aleksandra, kl.3B: *„Udział w wymianie polsko-niemieckiej był wspaniałym doświadczeniem. Spędziłam czas na poznawaniu nowej kultury i zwiedzaniu, a najbardziej niezapomnianą wycieczką był wyjazd do Europapark. Miałam okazję poprawić umiejętność posługiwania się językiem niemieckim i angielskim oraz zawarłam nowe znajomości. To właśnie czas spędzony z nowymi przyjaciółmi uważam za najlepszy moment wymiany.”*

Kinga, kl.2G: *„W tej wymianie najbardziej podobał mi się pobyt w domu rodziny mojego partnera. Wszyscy byli bardzo mili i uprzejmi. Rozmawialiśmy w języku niemieckim i angielskim, wymieniając różnice i podobieństwa między naszymi krajami. Kilka razy zrobili dla mnie dania, których nigdy wcześniej nie jadłam. Atmosfera była cudowna, a doświadczenie niesamowite i niezapomniane.”*

Miłosz, kl.2B: *„Cała wymiana bardzo mi się podobała. Gdybym miał wybrać rzecz, która najbardziej utkwiła mi w pamięci, byłaby to przyroda w tamtym rejonie. Góry, lasy i rzeki to jest to, co mnie urzekło. Równie mocno podobała mi się szkoła - dobrze wyposażona i z przemiłymi nauczycielami”*

WYMIANA SZKOLNA

Gefördert durch / Projekt dofinansowała

Deutsch-Polnisches Jugendwerk
Polsko-Niemiecka Współpraca Młodzieży

kontaktów między młodzieżą z obu tych

Hanna, kl.2A: „Decyzję o wyjeździe na wymianę podjęłam spontanicznie, jednak była ona bardzo trafna. Miałam możliwość nawiązać nowe przyjaźnie oraz poćwiczyć język. Dzięki temu, że mieszkałam u niemieckiej rodziny, poznałam ich zwyczaje oraz kulturę. W trakcie pobytu we Freiburgu mieliśmy zapewnione wiele ciekawych rozrywek: zwiedzaliśmy miasto, odbyliśmy również warsztaty muzyczne i taneczne. Jestem bardzo usatysfakcjonowana z udziału w wymianie i bardzo polecam ją każdemu!”

Nasi niemieccy partnerzy przyjadą do nas z rewizytą już w czerwcu!:) Pokażemy im wtedy naszą piękną szkołę i miasto. Podczas warsztatów i dyskusji poszukamy wspólnych zainteresowań i podobieństw między naszymi kulturami. Przyjrzymy się bliżej naszej wspólnej bolesnej historii podczas wizyt w Muzeum i Miejsku Pamięci w Bełżcu oraz w Państwowym Muzeum na Majdanku. Wybierzemy się razem na spływ kajakowy i będziemy uczyć naszych niemieckich przyjaciół piosenek przy ognisku. A to tylko niektóre elementy przygotowanego przez nas programu...

W październiku rusza rekrutacja do Wymiany 2025. Informacje pojawią się na szkolnej stronie internetowej oraz szkolnym fb. Na dodatkowe pytania odpowiada p. Monika Borowska.

PodŚwiatło WIELKIE POSTACI ZE ŚWIATA SZTUKI – MAGDALENA ABAKANOWICZ ORAZ ALINA SZAPOCZNIKOW

MAGDALENA ABAKANOWICZ (1930 – 2017)

Jedna z najbardziej znanych na świecie artystek rzeźbiarek. Jest laureatką licznych nagród, a jej łączny dorobek to ponad 100 wystaw na całym świecie.

Artystka urodziła się 20 czerwca 1930 roku w Falentach. Ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Sopocie oraz warszawską Akademię Sztuk Pięknych, gdzie studiowała na wydziale malarstwa. W latach 60.,

Abakanowicz, którą płaskość obrazów zaczęła przynębiać i nudzić, zajęła się tkaninami - tkać i zszywać ze sobą ich kawałki. Tak powstał cykl abakanów, które otrzymały swoją nazwę od nazwiska artystki. Abakany stały się przepustką do kariery artystki, zachwyciły publiczność i krytyków na międzynarodowym Biennale Tkaniny w Lozannie, a niedługo później na Biennale w São Paulo, gdzie nagrodzono artystkę złotym medalem. Prace Abakanowicz wykonywane były ręcznie techniką tkacką, zapoczątkowały inne spojrzenie na tkaninę artystyczną, były czymś zupełnie nowym. Abakany zerwały z dotychczasową płaską kompozycją, nie były przeznaczone do zawieszenia na ścianie. Magdalena Abakanowicz o swoich dziełach mówiła: „Abakan jest wymagający. Potrzebuje szczególnej troskliwości i szczególnej ekspozycji. Nie nadaje się na ścianę, do dekoracji. Do niczego się nie nadaje”. W latach 70. artystka zaczęła posługiwać się starymi workami i żywicą, a istotą jej rzeźb była ludzka kondycja. Do najbardziej znanych dzieł Magdaleny Abakanowicz należą Tłumy, które zaczęły powstawać w latach 80. XX wieku. Są to instalacje składające się z bezgłowych postaci, które skłaniają nas do refleksji nad kondycją i losem człowieka, jego przynależności w społeczeństwie oraz zbiorowości. Abakanowicz o swoim dziele napisała: „W tłumie bezgłowych postaci chciałam skonfrontować człowieka z samym sobą, z jego samotnością w mnogości”. Kolejnym dziełem rzeźbiarki jest instalacja Plecy, czyli seria 80 figur wykonanych w technice łączącej płótno workowe i żywicę, przedstawiające przygarbione ludzkie plecy siedzących, pozbawione głów z tylko lekko zaznaczonymi kończynami.

PodŚwiatło **WIELKIE POSTACI ZE ŚWIATA SZTUKI – MAGDALENA ABAKANOWICZ ORAZ ALINA SZAPOCZNIKOW**

Dzieło wywołuje bardzo duże wrażenie na odbiorcy i możemy interpretować ją na wiele różnych sposobów. Abakanowicz posłużyła się także tymi figurami tworząc instalację, która stanęła w Hiroszimie. Do znanych dzieł artystki należą również *Alteracje*, *Ragazzi*, *Nierozpoznani*, *Głowy*, czy cykl *Gry wojenne*.

Magdalena Abakanowicz to artystka-rzeźbiarka, która swoją rewolucyjną koncepcją tkaniny oraz rzeźby, jako interpretacji życia, trwale wpłynęła na świat sztuki, inspirując i otwierając nowe możliwości. Jej dzieła są uniwersalne, ponadczasowe oraz skłaniają do refleksji na temat życia ludzkiego.

WIELKIE POSTACI ZE ŚWIATA SZTUKI –

PodŚwiatło MAGDALENA ABAKANOWICZ ORAZ ALINA SZAPOCZNIKOW

ALINA SZAPOCZNIKOW (1926 – 1973)

Alina Szapocznikow to jedna z najwybitniejszych polskich rzeźbiarek. Urodziła się w 1926 roku w Kaliszu. Podczas wojny Szapocznikow była więziona w gettach w Pavianicach i Litzmannstadt oraz niemieckich obozach koncentracyjnych – Auschwitz-Birkenau, Bergen-Belsen i Theresienstadt. Po wyzwoleniu z obozu artystka wyjechała do Pragi, gdzie uczyła się rzeźbić i studiowała w Wyższej Szkole Artystyczno-Przemysłowej. Dzięki swojemu talentowi zdobyła stypendium i rozpoczęła naukę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Paryżu. W 1951 roku wróciła do Polski. Włączyła się wtedy w życie artystyczne, biorąc między innymi udział w konkursach na pomniki. Po kilku latach pobytu w kraju, Szapocznikow w 1963 roku

na stałe przeniosła się do Francji. Dokonały się wtedy znaczące zmiany w jej twórczości – artystka zastąpiła cement tworzywami sztucznymi. Rozpoczęła tworzenie rzeźby wykorzystując odlewy własnego ciała multiplikowane w żywicach syntetycznych, czasem wykorzystywała też efekty świetlne. Szapocznikow tworzyła wtedy bardzo intymne rzeźby, odwoływała się do swoich doświadczeń związanych z okupacją niemiecką oraz zmaganiem z chorobą nowotworową – rakiem piersi. Jej twórczość stanowi próbę utrwalenia tego, co jest nietrwałe, próbę zapamiętywania ciała ludzkiego. W pracach możemy odnaleźć też nutę autoironii. Rzeźby Aliny Szapocznikow często przedstawiają przedmioty użytkowe i ozdobne, takie jak lampy, przy tworzeniu których wykorzystuje odlewy swoich ust czy piersi.

Do jednego z najciekawszych dzieł Szapocznikow należy Portret wielokrotny, który przedstawia cztery połączone ze sobą odlewy dolnej połowy twarzy i piersi artystki, wykonane z brązu i wielobarwnego poliuretanu.

Ula

WIELKIE POSTACI ZE ŚWIATA SZTUKI –

PodŚwiatło MAGDALENA ABAKANOWICZ ORAZ ALINA SZAPOCZNIKOW

Ciało staje się dla Szapocznikow, którą artystka swobodnie przekształca, deformuje, multiplikuje i zestawia w formy, które dziwią odbiorcę. Kolejnymi dziełami artystki, na które warto zwrócić uwagę, są między innymi Bukiet II, który składa się z odcisków ust Szapocznikow, czy Brzuchy, które należą to dzieł ukazujących piękno kobiecego ciała. Artystka tworzy też rzeźby ukazujące okrucieństwo i cierpienie, w których ciało jest zdeformowane i niemal poddane torturom. Należą do nich Nowotwory czy Pogrzeb Aliny, który stanowi rozbudowaną kompozycję złożoną z materiału, w którym zatopione zostały osobiste przedmioty artystki: fotografie, bielizna, strzępy gazy.

Alina Szapocznikow zapisała się w historii rzeźby. Jej dzieła są uniwersalne i wciąż zaskakują odbiorcę, artystka tworzyła własny język form dla odzwierciedlenia przemian zachodzących w ludzkim ciele.

Ula

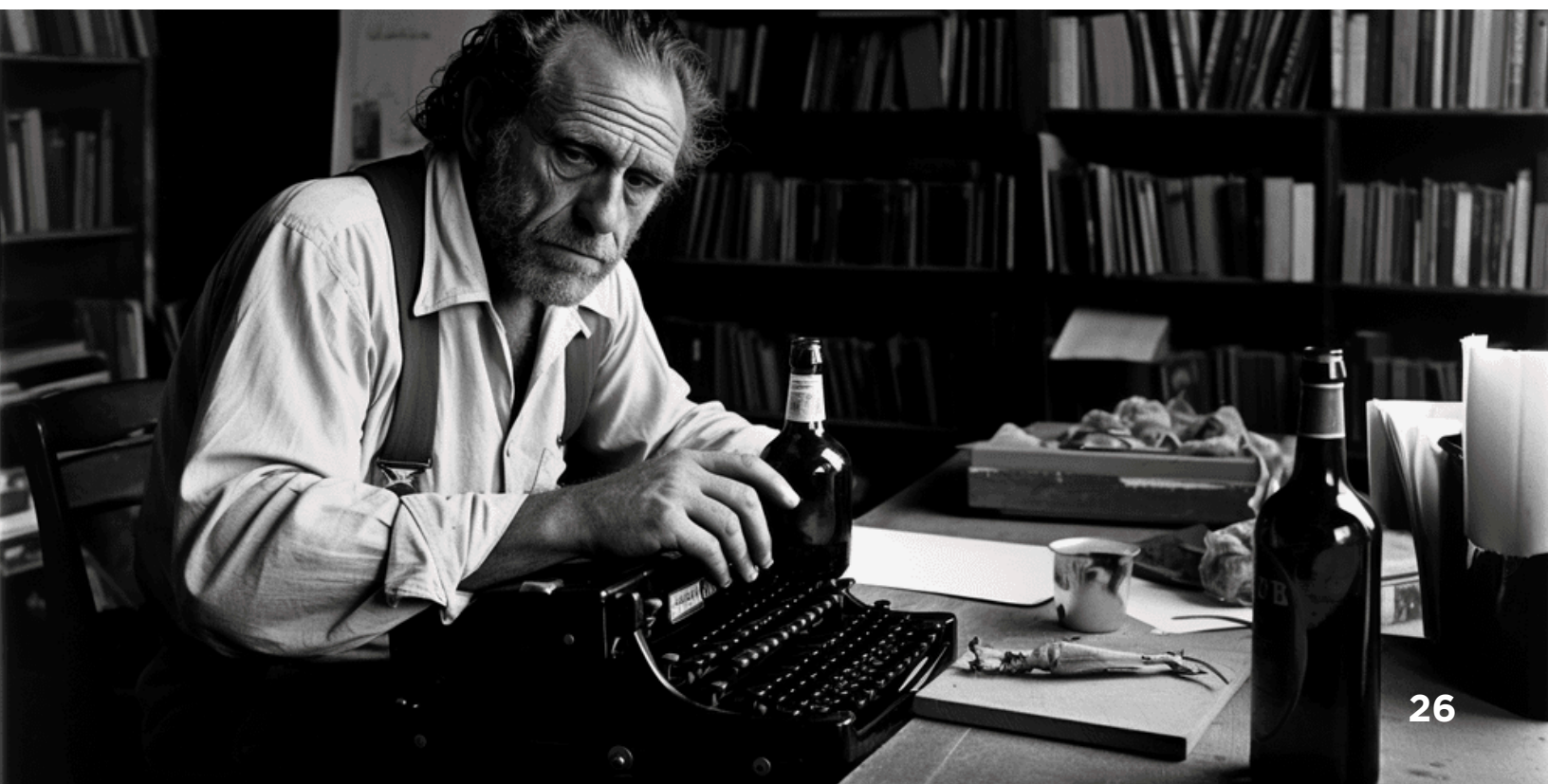

“JESTEM TUTAJ OBCYM, ZAWSZE BYŁEM DLA NICH (TAK MI SIĘ WYDAJE) DRANIEM”

Charles Bukowski (1920-1994) zasłynął na świecie jako kontrowersyjny, przełomowy poeta, prozaik, reprezentant outsiderskich środowisk i przedstawiciel Beat Generation. Znany z prowadzenia życia poety wyklętego, Bukowski otaczał się hazardzistami i prostytutkami. W historii utrwalił się publiczny wizerunek Bukowskiego - alkoholika oraz przedstawiciela brudnego realizmu. Co jednak jest najbardziej przyciągające w jego twórczości oraz mocno związanym z nią życiorysie?

Portret ojca w twórczości

Charles przyszedł na świat jako Heinrich Karl Bukowski. Po wyemigrowaniu do Stanów Zjednoczonych, jego imiona zaczynają brzmieć angielsko – Henry Charles. W swojej twórczości, Bukowski posługuje się tylko imieniem Charles, co mogło być spowodowane niechęcią do brutalnego i surowego ojca, który nosił imię Heinrich. Skutki trudnych doświadczeń z domu rodzinnego możemy zauważyć w literackim portrecie ojca, który staje się jedną z najważniejszych postaci stworzonego przez Bukowskiego świata. Pokazuje on jak ogromne piętno odcisnęły na nim lata spędzone u boku ojca. “Ojciec pozostaje twoim panem nawet po śmierci” - pisze Bukowski w wierszu bliźniacy (tom Płonąc w wodzie, tonąc w ogniu, Noir sur Blanc). Twórczość tego poety charakteryzuje się dużą ilością wątków autobiograficznych, stąd dosyć dobrze możemy poznać sylwetkę Heinricha Bukowskiego i jego “zawinięty język jak w złości zasadzona róża”.

Twórczość literacka jako zapis życia outsidera

Za pomocą spuścizny, jaką pozostawił, możemy doskonale poznać życie Charlesa - jego nawyki, sposób spędzania czasu oraz nałogi. Autor przybliży czytelnikowi swoje życie, kiedy granica pomiędzy cechami postaci wykreowanych oraz samego Bukowskiego się zaciera. Odsłania on swoje wnętrze, tworząc miejsce dla ludzkiej niedoli oraz słabości. Tadeusz Nyczek, polski krytyk literacki, mówił o Bukowskim: “(...) Powtarzał za Hemingwayem, że należy pisać tylko o tym, co się zna, co się osobiście przeżyło”. W twórczości Bukowskiego ujmuje jednak nie tylko bezkompromisowy zapis życia, lecz również język, który, pomimo że wulgarny, to wpisujący się w realia świata i środowiska poety, co wpływa na autentyczność i nastrój utworów. Poeta stroni od rozbudowanych epitetów i środków stylistycznych – charakteryzuje go prostota.

Twórczość literacka jako zapis życia outsidera

Za pomocą spuścizny, jaką pozostawił, możemy doskonale poznać życie Charlesa - jego nawyki, sposób spędzania czasu oraz nałogi. Autor przybliży czytelnikowi swoje życie, kiedy granica pomiędzy cechami postaci wykreowanych oraz samego Bukowskiego się zaciera. Odsłania on swoje wnętrze, tworząc miejsce dla ludzkiej niedoli oraz słabości. Tadeusz Nyczek, polski krytyk literacki, mówił o Bukowskim: “(...) Powtarzał za Hemingwayem, że należy pisać tylko o tym, co się zna, co się osobiście przeżyło”. W twórczości Bukowskiego ujmuje jednak nie tylko bezkompromisowy zapis życia, lecz również język, który, pomimo że wulgarny, to wpisujący się w realia świata i środowiska poety, co wpływa na autentyczność i nastrój utworów. Poeta stroni od rozbudowanych epitetów i środków stylistycznych – charakteryzuje go prostota.

Scenarzysta własnego życia

W 1987 roku powstał film *Ćma barowa* (Barfly). Reżyserem był Barbet Schroeder, a autorem scenariusza sam Charles Bukowski. To dzieło skupia się wokół Henry’ego Chinaskiego – alter ego Bukowskiego. Prace i proces twórczy możemy zaobserwować w książce *Hollywood*, która przybliży czytelnikom i widzom zmagania autora.

Skrywana wrażliwość – Bluebird (Drozd)

Charles Bukowski, poeta żyjący w świecie pełnym brutalności, wydaje wiersz Bluebird, który staje się wyróżniający na tle twórczości artysty. Ukazuje on delikatną oraz skrywaną stronę poety, który w swoim sercu ukrywa drozda. Bukowski ukryty za maską twardości pozwalającej mu przetrwać w otaczającym go świecie, chroni w swoim sercu małe stworzenie - wrażliwość, na którą nie zawsze jest miejsce w jego rzeczywistości.

O tej stronie Bukowskiego nie wiedzą nawet otaczający go, z pozoru bliscy, ludzie. Konieczność przetrwania w świecie, wymusza na podmiocie ukrywanie drozda. “Topię go w whiskey/ a potem duszę nikotyną” pisze autor - dzięki temu nikt nie zauważa małego drozda, niezwykle ważnego i delikatnego, który chce się wyrwać. W twórczości Bukowskiego spotkamy się z wierszami przybliżającymi nas do szarego świata amerykańskiego marginesu, lecz również poznamy łagodne oblicze, które każdy człowiek trzyma w sercu.

Wejść do gry (Roll the Dice), czyli o tym jak żyć i walczyć

“Jeśli chcesz spróbować, walcz do końca/ jeśli nie, nawet nie zaczynaj” - tymi słowami rozpoczyna się wiersz Roll the Dice. Bukowski w tym utworze podkreśla jak istotny jest upór i wytrwałość. Znany z radykalnego podejścia pisarz, nawołuje do oddania się danym sprawom, pomimo że wiążą się one z trudnościami. Bukowski podkreśla, że pełnia życia idzie w parze z ryzykiem i stratami. Determinacja w dążeniu do celu i walka do końca są jedynymi z wyznaczników filozofii życiowej amerykańskiego poety. “Walcz, walcz, walcz (...) aż do końca.” - warto podjąć ryzyko, ponieważ w tym kryje się sens życia.

Bukowski jawi się jako skomplikowana, kontrowersyjna postać. Jest to jednak ikona kultury, którą warto poznać. Na polskim rynku wydawniczym ukazało się wiele zbiorów i tomików - w powieściach i wierszach Bukowskiego specjalizuje się Oficyna Literacka Noir sur Blanc oferująca zbiory takie jak O kotach (których autor był miłośnikiem), Szmira, Noce waniliowych myszy, Miłość to piekielny pies oraz przytoczone w artykule Płonąc w wodzie, tonąc w ogniu.

Monika Kur

Gdzie śpiewają raki to film w reżyserii Olivii Newman, który powstał na podstawie książki Delii Owens o tym samym tytule. Opowiada historię głównej bohaterki, Kyi Clark, która jako mała dziewczynka została porzucona i pozostawiona sama sobie. Film przedstawia, jakie trudności z akceptacją osób niepasujących do ustalonych reguł mieli ludzie w Karolinie Północnej w latach 50. i 60. XX wieku. To opowieść o trudnym dorastaniu i poczuciu odrzucenia ze względu na inność. Bycie wyjątkowym było powodem szyderstw i okrucieństwa.

"Kya musiała zmierzyć się z samotnością i brakiem zrozumienia ze strony innych ludzi już od wczesnych lat. Opuszczona przez matkę i ojca, musiała radzić sobie sama w dzikich bagnach Karoliny Północnej. Była nazywana "dziewczyną z bagien", ponieważ znalazła swoje miejsce w otaczającym ją świecie przyrody. Jej pasją stało się obserwowanie ptaków i zapisywanie obserwacji, co pozwoliło jej odizolować się od traumatycznych doświadczeń z dzieciństwa.

Na jej drodze pojawił się Chase Andrews, przystojny chłopak z bogatej rodziny, przy którym Kya doświadcza prawdziwej miłości. Ich związek był jednak dla dziewczyny ogromną lekcją, o czym przekonacie się, jak obejrzyście ten kryminał!

Film Gdzie śpiewają raki zaskakuje widzów swoją głębią. Fotografie bagnistych krajobrazów Północnej Karoliny są niezwykle malownicze, a muzyka idealnie odwzorowuje ich piękno. Aktorstwo Daisy Edgar-Jones jako Kyi oraz Taylora Johna Smitha jako Chase'a jest poruszające. Książka Delii Owens, na której oparta jest historia filmu, doczekała się wielu pozytywnych recenzji, a także uzyskała status bestsellera. Autorka w wyjątkowy sposób przedstawia Karolinę Północną jako tajemnicze i magiczne miejsce. Gdzie śpiewają raki to historia o dorastaniu, miłości, tęsknocie za domem i poszukiwaniu własnej tożsamości. Przekazuje ważne wartości, takie jak współczucie, empatia i wewnętrzna siła, która pozwala przetrwać nawet najcięższe chwile. Zarówno film, jak i książka poruszają niejednego widza czy czytelnika. To historia, która zostaje w pamięci i skłania do refleksji nad własnym życiem oraz relacjami z innymi ludźmi. Obie wersje tej opowieści zasługują na uwagę i docenienie, zachęcając do odkrycia piękna i siły ukrytej w każdym z nas.

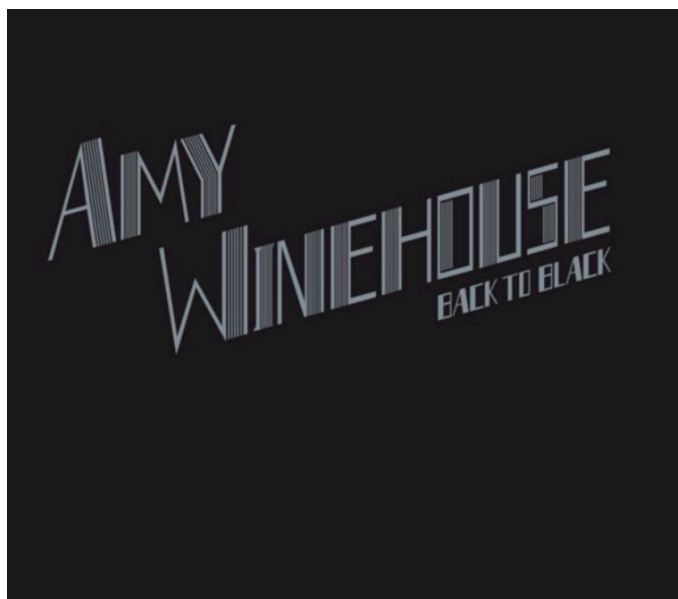
"Owens przedstawia odludne mokradła wybrzeży Karoliny Północnej z perspektywy porzuconego dziecka. Samotna dziewczynka otwiera nam oczy na cuda - i zagrożenia - jej prywatnego świata. Dominująco piękna powieść... Kryminał na kanwie morderstwa, ponadczasowa gawęda i celebrowanie przyrody w jednym." - The New York Times Book Review

Każdy z pewnością chociaż raz słyszał o Amy Winehouse. Była to brytyjska piosenkarka, która podbiła serca wielu fanów na początku XXI wieku. Była również kompozytorką oraz autorką tekstów piosenek, w których odnosiła się do swojego życia. Wykonywała muzykę jazzową, soulową oraz R&B. Jej historia jest zarazem ciekawa jak i łamiąca serce. Amy już w dzieciństwie interesowała się muzyką, a jako nastolatka zaczęła występować w lokalnych klubach. Największą sławę zyskała dzięki wydaniu albumu *Back to Black* w 2006 roku, gdzie w wielu utworach opisano jej nieszczęśliwy związek z Blakiem Fielderem-Civilem. To ten album przyczynił się do międzynarodowego rozgłosu oraz przyniósł jej wiele nagród Grammy.

Najpopularniejsze utwory z albumu *Back to Black* to: *Tears Dry On Their Own*, *Back to Black*, *Rehab*, *Valerie*, *You Know I'm No Good*, *Love Is A Losing Game*.

Jej pierwszym, debiutanckim albumem był *Frank* wydany w 2003 roku. Artystka zdobyła blisko 60 nagród i nominacji do prestiżowych nagród muzycznych. Niestety, pomimo talentu i sukcesów życie osobiste Winehouse naznaczone było zmaganiem z nadużywaniem substancji psychoaktywnych i problemami psychicznymi. Jej walka z uzależnieniami była publicznie znana i szeroko komentowana w mediach, co jeszcze bardziej wpływało na pogorszenie się stanu zdrowia młodej kobiety. W lipcu 2011 roku zmarła mając zaledwie 27 lat, a za przyczynę podaje się zatrucie alkoholem. Wiadomość o jej śmierci wstrząsnęła muzycznym światem i wywołała falę refleksji na temat presji sławy. Amy Winehouse odeszła, ale jej muzyka i historia pozostaną na zawsze w pamięci fanów i krytyków.

W 2015 roku został wydany film dokumentalny *Amy*, który pokazuje, z czym zmagала się artystka. Reżyser Asif Kapadia korzystał z nagrań archiwalnych, zdjęć, pamiątek i wywiadów, aby stworzyć intymny portret tej niezwyklej kobiety. Film pokazuje zarówno jej geniusz muzyczny, jak i osobiste problemy oraz skłania do refleksji na temat ceny sławy.

Amy Winehouse nadal żyje poprzez swoją muzykę. Jej piękny głos, wrażliwość oraz szczere teksty przemawiają do fanów na całym świecie i z pewnością będą inspirować przyszłe pokolenia.

"Niektórzy myślą, że każdy może śpiewać jazz, ale oni nie potrafią. To dar uczenia się, jak synkopować, ale jest to również duch, z którym albo się rodzimy, albo nie. I Amy urodziła się z tym duchem" – Tony Bennett o Amy Winehouse

Łucja

Lato to czas beztroski, relaksu i odpoczynku. To idealny moment na wyrwanie się z codziennej rutyny, odpoczynek od nauki i przeżycie niezapomnianych chwil. Spytaliśmy uczniów naszej szkoły o to, jak spędzają tegoroczne wakacje – o kierunki ich wyjazdów oraz o zajęcia, których planują się podjąć w wolnym czasie. Oto kilka odpowiedzi, jakie otrzymaliśmy:

“Tegoroczne wakacje zapowiadają się ekscytująco. Najpierw planuję wakacje w Egipcie z rodzicami i przyjaciółmi, gdzie będziemy cieszyć się słońcem nad Morzem Czerwonym. Następnie czeka mnie lot do Norwegii, a konkretnie Stavanger, gdzie mam zamiar podziwiać piękne fiordy i góry. Na koniec planuję wyjazd nad jezioro ze znajomymi, gdzie będziemy relaksować się, pływać i spędzać czas przy ognisku. Cieszę się na te wszystkie wyjazdy, ponieważ pozwolą mi one spędzić więcej czasu z bliskimi, co jest dla mnie najważniejsze.” - Natałka

“Wakacje 2024 to idealna okazja, by w końcu odpocząć! Ten rok szkolny dłużył się w nieskończoność, więc nareszcie można będzie złapać trochę oddechu. Mniejsza ilość obowiązków to zdecydowanie więcej czasu na spełnianie się w swoich zainteresowaniach! Moimi są m.in zwierzęta, więc podczas wyjazdu do rodziny, planuję podjąć wolontariat w pobliskim psim hotelu. Każdemu miłośnikowi zwierzątek, polecam chociażby pojedynczą wizytę w takim miejscu, by spędzić czas z czworonogami, które bez swoich właścicieli łakną uwagi i miłości.

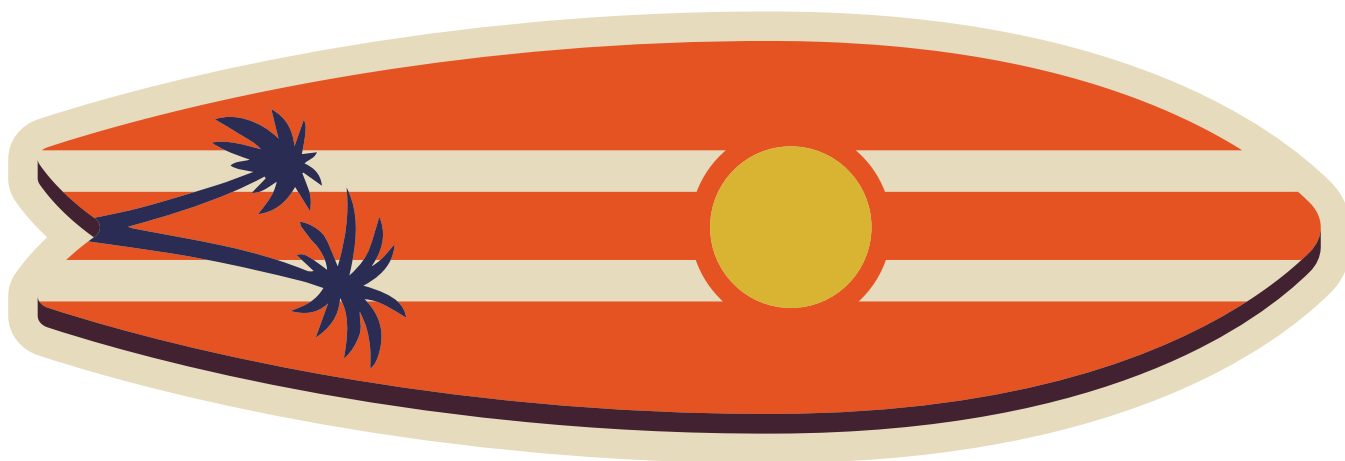
Kolejna pasja, którą planuję rozwijać w wakacje to czytanie! Jako że ilość książek z listy „do przeczytania” nieznacznie pomniejszała się podczas roku szkolnego, planuję to zmienić i częściej sięgać po książki niż do tej pory.

Dodatkowo wakacje nie mogą obyć się bez moich znajomych, ale w decyzjach o spotkaniach jesteśmy dość spontaniczni, więc kto wie, jakie podróże czekają jeszcze na mnie tego lata?” - Julka

“W czasie wakacji uwielbiam podróżować. Czasem jeżdżę za granicę, a czasem zwiedzam Roztocze. Zazwyczaj wybieram się ze znajomymi na przejażdżki rowerowe i jeździmy np. do Zwierzyńca pozwiedzać, pójść na lody, pizzę lub gofry. W inne dni lubię pójść do parku i poczytać książkę albo zrobić sobie piknik z przyjaciółmi. W gorące dni spotykam się ze znajomymi nad zalewem, kąpiemy się, opalamy i jeździmy na rowerkach wodnych. Część wakacji spędzam u babci na wsi z moimi kuzynami.” - Amanda

“Nie mogę się doczekać wakacji! W tym roku mam zamiar wykorzystać ten czas w 100% i mam już kilka fajnych pomysłów na to, co chcę robić. Już teraz wiem, że wybiorę się na Open'er w Gdyni. Uwielbiam muzykę i chciałbym zobaczyć na żywo swoich ulubionych wykonawców. Mam też zamiar spędzić trochę czasu z przyjaciółmi. Może zorganizujemy grill w parku albo wybierzemy się na basen. Pomiędzy wyjazdami, festiwalami i spotkaniami z przyjaciółmi, chciałbym też dorobić sobie trochę do kieszonkowego, więc planuję pracować w lodziarni.” - Kuba

“W tegoroczne wakacje planuję spędzić bardzo dużo czasu ze znajomymi, ponieważ podczas roku szkolnego ciężko było znaleźć na to chwilę. Będzie to czas, w którym na pewno postawię na rozwijanie swoich pasji i zainteresowań oraz na nauczanie się nowych rzeczy. Kocham podróżować, dlatego też wybieram się na malowniczą Majorkę, gdzie będę mogła cieszyć się pięknymi widokami z rodziną. Ten wyjazd nie tylko pozwoli mi na odpoczynek z rodzicami i rodzeństwem, ale dzięki niemu doświadczę nowej kultury i nabędę większego doświadczenia! Jestem pewna, że będzie to niezapomniany czas. Ponadto, znając moich przyjaciół bez wątpienia wybierzemy się na kilka spontanicznych wycieczek do innych miast lub na inne atrakcje, takie jak kajaki. Nie mogę się doczekać! Lato to okres, w którym jest najwięcej koncertów i festiwali, dlatego już w sierpniu będę miała okazję usłyszeć na żywo niezwykle uzdolnioną artystkę, jaką jest Adele. Jest to spełnienie jednego z moich marzeń i na pewno ten wieczór pozostanie na długo w mojej pamięci! Nie mogę doczekać tych wakacji!” - Łucja

Wakacje zbliżają się wielkimi krokami, a razem z nimi nadchodzą także wydarzenia kulturalne odbywające się co roku w naszym regionie.

49. Zamojskie Lato Teatralne (23.05 – 06.07)

Pierwsza edycja Zamojskiego Lata Teatralnego odbyła się 31 lipca 1976 roku. Wydarzenie to powstało dzięki Janowi Machulskiemu, który był polskim aktorem, profesorem sztuk teatralnych, reżyserem teatralnym i pedagogiem.

Zamojskie Lato Teatralne to przedsięwzięcie kulturalne, które ma oddziaływać w kategoriach artystycznych, popularyzatorskich, wychowawczych oraz społecznych. Istotą tego wydarzenia jest prezentacja spektakli w wykonaniu teatrów profesjonalnych. Oprócz programu głównego, podczas festiwalu odbywają się imprezy towarzyszące, takie jak wystawy fotograficzne i plastyczne, koncerty oraz spektakle grup amatorskich. W czasie 2 tygodni trwania Zamojskiego Lata Teatralnego będzie można obejrzeć wiele ciekawych spektakli darmowych, które odbywają się na świeżym powietrzu oraz płatnych, które można zobaczyć w Zamojskim Domu Kultury.

**49.
Zamojskie
Lato
Teatralne**

**23.06–06.07
2024**

**49th
Zamość
Theatre
Summer**

Patronat honorowy:

RAFAL ZIWOLAK
Prezydent Miasta Zamość

BEATA ŚCIBAKÓWNA
JAN ENGLERT

Międzynarodowy Festiwal Zespołów Folklorystycznych EUROFOLK (9 – 14.07)

Międzynarodowy Festiwal Folklorystyczny Eurofolk organizowany jest od 2002 roku przez Stowarzyszenie Przyjaciół Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca "Zamojszczyzna" i Zamojski Dom Kultury. Podczas festiwalu odbywają się liczne koncerty, korowód ulicami Zamościa, zabawy folkowe i kiermasz sztuki ludowej. W Eurofolku biorą udział grupy taneczne z całego świata, dzięki czemu możemy zapoznać się z kulturą innych państw i poszerzyć swoje horyzonty. Oprócz prezentacji folklorystyczno – artystycznej, założeniem festiwalu jest również integracja z Unią Europejską, stąd nazwa Eurofolk.

Festiwal Stolica Języka Polskiego (4 – 10.08)

Stolica Języka Polskiego to festiwal literacki, który odbywa się co roku w Szczepieszynie. Patronem tegorocznej X edycji został Julian Przyboś – poeta, eseista, tłumacz, jeden z najwybitniejszych poetów Awangardy Krakowskiej. W czasie trwania festiwalu możemy obcować ze wszystkimi formami sztuki – odbywają się bowiem spotkania autorskie, koncerty, wystawy czy spektakle teatralne. Dodatkowo organizowane są spotkania i warsztaty dla młodzieży oraz dzieci pod hasłem „Mała stolica”. Od ostatniego roku na festiwal wprowadzono Pasma Językowe, którego hasłem jest „Język mówi mediami – media mówią językiem”. Na tych spotkaniach tematem rozmów jest współczesna komunikacyjna przestrzeń publiczna, jak wygląda język w mediach, komunikatorach politycznych i działaniach marketingowych.

PATRON
X EDYCJI
FESTIWALU / JULIAN
PRZYBOŚFestiwal
Stolica Języka
Polskiego**Zamojski Festiwal Filmowy Spotkania z historią (22 – 24.08)**

Zamojski Festiwal Filmowy Spotkania z historią to inicjatywa TVP Historia, Centrum Kultury Filmowej „Stylowy” w Zamościu oraz Miasta Zamość. Festiwal poświęcony jest zagadnieniom historycznym. Jego najistotniejszą część stanowi konkurs filmu dokumentalnego i reportażu o tematyce historycznej. Celem festiwalu jest podkreślenie wagi i znaczenia polskich filmów historycznych oraz ich twórców. Skierowany jest do pasjonatów historii, miłośników dobrego kina i filmu historycznego, a także do twórców i producentów filmowych.

*Spotkania
z historią*

Z A M O J S K I F E S T I W A L F I L M O W Y

RESTAURACJA
BOHEMA

LOKAL VOKAL

MAGDALENA SAŁAMACHA-KOSTRUBAŁA

STUDIO WOKALNO-ESTRADOWE

UL. HETMANA JANA ZAMOYSKIEGO 8

22-400 ZAMOŚĆ

TEL: 608 642 224

E-MAIL: LOKAL.VOKAL.ZAMOSC@GMAIL.COM

WWW.LOKALVOKAL.PL

REKRUTACJA

TRWA

Dołącz do nas!

WYDZIAŁ NAUK SPOŁECZNYCH I HUMANISTYCZNYCH

BEZPIECZEŃSTWO NARODOWE

FINANSE I RACHUNKOWOŚĆ

RYNEK SZTUKI I ZARZĄDZANIE W KULTURZE

FILOLOGIA ANGIELSKA

PEDAGOGIKA

PRAWO

WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU

TURYSTYKA I REKREACJA

POŁOŻNICTWO

RATOWNICTWO MEDYCZNE **NOWOŚĆ**

FIZJOTERAPIA **NOWOŚĆ**

PIELĘGNIARSTWO

WYDZIAŁ TECHNICZNO - INFORMATYCZNY

INFORMATYKA

MECHANIKA I BUDOWA MASZYN (INŻ.)

LOGISTYKA (INŻ.)

ZAREJESTRUJ SIĘ!